శీలములేని జీవితము ప్రాణము లేని జీవితమే!

ప్రేమస్వరూపులారా!

ఆధ్యాత్మిక క్షేత్రమందు విజయము సాధించగోరు ప్రతి వ్యక్తికూడా శీలత్రయములను అభివృద్ధి గావించుకోవాలి. మొదటిది పవిత్రము. రెండవది సహనము. మూడవది పట్టుదల. ఇవియే శీలత్రయములు, పకార త్రయములు. Ist P-purity, 2nd P - Patience, 3rd P - Perservence. ఈ శీలత్రయములు ఏ మానవుడు అభివృద్ధి గావించుకొనునో అట్టి మానవుని జీవితము ధన్యమవుతుంది.

గుణము లేని సుతుడు గురిలేని విద్యలు
నీతిలేని జాతి నిష్ఫలంబు
శాంతి లేని జీవి శశిలేని నిశి సుమా
వినుడు భారతీయ వీరసుతుడ।

ముఖ్యముగా మానవ జీవితము గుణత్రయములతో కూడినది. ఇట్టి గుణములే కోల్పోయిన, మానవత్వమునే కోల్పోయిన వాడౌతాడు. నిజముగా మానవతా విలువలు ఈనాటి మానవునకే లేకపోవటంచేత, మానవునికంటె పశుపక్షి మృగాదులు మేలుగా కనిపించుచున్నవి. ఆకార మానవుడుగా రూపొందుతున్నాడే గాని, ఆచారమానవుడుగా రూపొందడం లేదు. గుణములే జీవితమునకు బలములు. శీలము లేని జీవితము ప్రాణము లేని జీవితమే. మానవతా విలువలయందు శీలమే ప్రధానమైన బలము.

విద్యకు శీలమే ప్రాణము

ఈనాటి విద్యార్థులందుగానీ, యువకుల యందుగానీ శీలము ప్రధాన లక్షణముగా తీసుకోవాలి. ఎంత ధనవంతుడైనా, ఎంతటి బలవంతుడైనా, ఎలాంటి అధికారము ఉండినప్పటికి ఈ గుణమే లేకుండిన తన పదవిగానీ, ధనము గానీ, బలము గానీ, విద్యలు గానీ అన్నీ

sri sathyasai vachanamrutam

వ్యర్థమైనవే, కనుక మానవత్వమును గుర్తింపజేయాలనుకున్నప్పుడు శీలము అత్యవసరము. ఇదే ప్రధానమైన మానవతాగుణము. ఈనాడు నైతికంగా, ధార్మికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా విద్యారూపము తీర్చి దిద్దలేకపోవటం చేతనే ఈనాటి చదువులన్నీ ఈవిధమైన దుస్థితికి గురయ్యాయి.

సద్గుణంబులు సద్బుద్ధి సత్యనిరతి
భక్తి క్రమశిక్ష కర్తవ్యపాలనంబులు
నేర్పునదె విద్య విద్యార్థి నేర్వవలయు

ఈనాటి గ్రంథ పరిచయమే విద్యయని భావించరాదు. సమాజ సుక్షేమమును గుర్తించి, దేశముయొక్క భవిష్యత్తును గుర్తించి వ్యక్తియొక్క వ్యక్తిత్వమును వ్యక్తము చేయాలి. మానవత్వమనగా ఎంతటి పవిత్రమైనదో, ఎంతటి దివ్యమైనదో, ఎంతటి భవ్యమైనదో, ఎంతటి నవ్యమైనదో ఒక్క తూరి విచారించాలి.

ఎట్టి విద్యలు నియమము నెరుగనట్టి
పక్షి జాతులు పరమమైన నీమమును బూని జీవింప
నేర్చియుండ
తెలివిగల మనుజుడే తెలివి తప్పి
బ్రతుకుచున్నాడు మనుజునికీ తెలివి లేదె.

ఆ గుణములు నేర్చుకోలేకపోతున్నారు.

'జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం'. దేనియందు దుర్లభము? ఆహార నిద్ర భయమైథునాదులందు పశుపక్షి మృగాదులకు, మానవులకు ఎట్టి భేదము లేదు. జ్ఞానం నరాణాం అధికం విశేషః జ్ఞానేన శూన్యః పశుభిస్సమానః. జ్ఞానమే మానవునియందు ప్రధాన నేత్రము. ఈ జ్ఞాననేత్రమే లేకుండిన పశువుతో సమానము. మానవునకు మూడవనేత్రము విద్య. ఇట్టి పవిత్రమైన విద్యయందు శీలమే ప్రధానమైన ప్రాణముగా భావించాలి. ఎన్ని విధములైన శాస్త్రములు చదివినప్పటికి ముఖ్యమైన మానవతా విలువలు గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి.

sri sathyasai vachanamrutam

చదువులన్నియు చదివి చాల వివేకియై
మదిని తన్నెరుగడు మందమతుడు
ఎంత చదువు చదివి ఏరీతినున్నను
హీనుడవగుణంబు మానలేడు.

తరచి చదువు చదువ తర్కవాదమె గాని
పూర్ణజ్ఞానం బెపుడు పొందలేడు
చదువులన్నియు చదివి చావంగ నేటికి
చావులేని చదువు చదువవలయు.

దేనికి చావు? కేవలము దేహమునకే చావు. పుట్టినదానికే గిట్టటము జరుగుతుంది. పుట్టని, గిట్టని ఆత్మతత్త్వమునకు ఎట్టి మరణము లేదు. ఎట్టి జననము లేదు. ఇట్టి పునరపి జననం, పునరపి మరణం లేని దివ్యతత్త్వమును మనం పొందాలి.

పునరపి జననం పునరపి మరణం పునరపి జననీ జఠరే శయనం
ఇహ సంసారే బహుదుస్తారే కృపయాపారే పాహిమురారే.
భజగోవిందం భజగోవిందం గోవిందం భజ మూఢమతే.

మనము భగవచ్చింతనతో జీవితము సార్థకము గావించుకోటమే కాకుండా నైతిక, భౌతిక, ఆధ్యాత్మిక తత్త్వమును అభివృద్ధి పరచుకోవాలి.

స్వార్థ, స్వప్రయోజనములను దూరము చేసుకుని సామాజిక దృష్టిని పెంచుకోవాలి

ఈనాడు ప్రపంచము లౌకికంగా, వైజ్ఞానికంగా ఎంతయో ప్రగతి సాధించింది. కానీ, నైతికంగా మానవత్వము దినదినమునకు దిగజారిపోతున్నది. దీనికి కారణము ఏమిటి? స్వార్థము- స్వప్రయోజనమే! ఏపని చేసినా స్వార్థము లక్ష్యము నందుంచుకుంటున్నాడు, మానవుడు. ఏ తలంపు తలంచినా స్వార్థము లక్ష్యము నందుంచుకుంటున్నాడు. ఏపని చేసినా స్వప్రయోజనమే లక్ష్యము నందుంచుకుంటున్నాడు. ఈనాటి మానవుడు స్వార్థమనే చేతిలో కీలు బొమ్మగా జీవిస్తున్నాడు. ఈ స్వార్థము, స్వప్రయోజనములను దూరము చేసుకోవాలి. సామాజిక భావమును, సామాజిక తత్త్వమును హృదయమందు నింపుకోవాలి. స్వార్థము లేక

sri sathyasai vachanamrutam

మానవుడు ఒక్కడుగైనా వేయటంలేదు ముందుకు. స్వార్థమనే సంకెళ్ల చేత కట్టబడినాడు ఈనాటి మానవుడు. ఏనాడు స్వార్థమును పరార్థముగా మార్చుకొనునో ఆనాడే యథార్థమైన విద్యను అభ్యసించినవారమవుతాము. హృదయము పరిశుద్ధము గావించుకోవాలి. పవిత్రమైన భావములు పెంచుకోవాలి. మానసిక సంబంధమైన చంచలత్వము అణచుకోవాలి. నిశ్చలము, నిర్మలము, నిస్వార్థమైన హృదయము కలిగినప్పుడు ఏ పని చేసినా ఆధ్యాత్మిక మార్గమందు మనం విజయాన్ని పొందవచ్చు.

ఆత్మ శాంతియే నిజమైన శాంతి

ఒక శ్రీమంతుడు పుణ్యక్షేత్రములు దర్శించాలని సంకల్పించుకున్నాడు. ప్రయాణ సమయమందు అమితమైన లగేజివల్ల శ్రమ కలుగుతుందని అవసరమైన సామగ్రి ఒక బెడ్డులో చుట్టుకున్నాడు. అన్ని స్టేషనులలో మీరు చూడవచ్చు, Less luggage ,more comfort makes travel a pleasure అని వ్రాసి ఉండటం. శ్రీమంతుడైనా నిత్యజీవితములో అవసరమయ్యే పదార్థములన్నీ బెడ్డునందే చేర్చుకున్నాడు. కాశీ, మధుర, బృందావనము పవిత్రక్షేత్రములన్నీ దర్శించాడు. పగలంతా క్షేత్రములు దర్శించి సత్కార్యములలో పాల్గొనెడివాడు. అలసిపోయి ఆ బెడ్డునందు పరుండేటప్పటికి నిద్రవచ్చేది కాదు. చాలా అలసిపోయి వచ్చాడు. ఆహారము లేకపోయినా జీవించవచ్చుగానీ నిద్రలేక జీవించటం వీలుకాదు. ఈవిధంగా పగలు దేవాలయములు దర్శించటము, పుణ్యకార్యములలో పాల్గొనటము, రాత్రి నిద్ర లేకుండా అలసిపోవటము. దీనికి కారణం ఏమిటి? దేహరీతిగా సుందర విగ్రహములు దర్శిస్తున్నాడు. పవిత్రమైన నదులలో స్నానము లాచరిస్తున్నాడు. 'దర్శనం పాపనాశనం', 'స్పర్శనం కర్మ విమోచనం', 'సంభాషణం సంకటనాశనం'. ఈ మూడింటియందు ఉత్తీర్ణుడైపోతూ వచ్చాడు. కానీ మానసిక శాంతి కన్పించటం లేదు. కారణం? తీసుకుపోయిన బెడ్డులో ఎక్కువ నల్లులు చేరినాయి. ఈ నల్లులవలన రాత్రి నిద్ర రావటంలేదు. ఈనాడు మన గతి అట్లే ఉంటున్నది. దేహరీతిగా మనము అనేక రీతులైన సంతోషములు, సౌఖ్యములు ఆనందములు అనుభవించినట్టుగా కనిపిస్తున్నది. లోపల దుర్గుణములు, దుర్భావములు, దుశ్చేష్టలు అనే నల్లులు చేరినాయి. అవి లోపల ఉండినంతవరకు మనకు శాంతి లభ్యము కాదు. శాంతి

sri sathyasaivachanamrutam

బయట ప్రపంచములో లభించేది కాదు. బయట అంతా పీసెస్! నీ ఆత్మశాంతియే నిజమైన శాంతి. శాంతి సంపాదించుకునేది కాదు. లేక చదివితే లభ్యమయ్యేది కాదు. గురువులవలన అందుకొనేది కాదు. నీవే శాంతి స్వరూపుడవు. You are the embodiment of peace. You are the embodiment of truth. You are the embodiment of God. ఇలాంటి నిత్యసత్యమును గుర్తించుకోవటానికి మనం ప్రయత్నించాలి.

భ్రమ ఉన్నంతవరకు బ్రహ్మము కనిపించదు

శాంతిగానీ, ఆనందముగానీ బయటి వస్తువులందు లేదు. బయటి వస్తువులందే ఆనందము ఉంటుంటే మనము ఎందుకు ఆనందమును అనుభవించకూడదు? కావలసిన వస్తువులు మన దగ్గరున్నాయి కదా! ఈ వస్తువులవల్ల మనకు ఎందుకు ఆనందము కలగటం లేదు? కావలసిన వ్యక్తులు స్నేహితులుగా ఉన్నారు కదా! పదార్థములవల్లగానీ, వ్యక్తులవల్లగానీ విషయములవల్లగానీ మనకు శాంతిగాని, ఆనందముగానీ లభ్యము కాదు. ఆనందము నీనుండే ఆవిర్భవించాలి. నీ స్వరూపమే ఆనంద స్వరూపము. ఇలాంటి సత్యము మనము చక్కగా గుర్తించాలి. ఆనందముకోసం గానీ శాంతి కోసముగానీ మనం ఎక్కడా ప్రయత్నము చేయనక్కరలేదు. అన్వేషణ జరిపేది కాదు. ఆవిర్భావము చేసుకోవలసినది. వెతకవలసినది కాదు, తెలుసుకోవలసినది మనము మనయందున్న నిత్యసత్యమైన తత్త్వాన్ని గుర్తించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఎవరో మనకు ఆనందము ఇస్తున్నారని భ్రమిస్తున్నాము. భ్రమ మనయందు ఉన్నంతవరకు బ్రహ్మము మనకు కనిపించదు. ఈ భ్రమను పారద్రోలు. బ్రహ్మ నీయందు ఆవిర్భవిస్తుంది. దైవత్వము నీకంటే భిన్నము కాదు.

అట్టి దివ్యతత్త్వము అందరియందు ఉంటున్నాది. ఒకరియందున్నది, మరొకరియందు లేదు అన్నది లేదు. 'ఈశ్వర స్సర్వ భూతానాం'. ఈ సత్యము విద్యార్థులు చక్కగా గుర్తించాలి. ఈశ్వరుడు ఏ రూపములో ఉంటున్నాడు? ప్రేమ రూపములో ఉంటున్నాడు. అందరియందు ప్రేమ ఉంటున్నాది. అదే అనేక పర్యాయములు చెబుతూ వచ్చాను. "ప్రేమ ఈశ్వర్ హై ఈశ్వర్ ప్రేమహై", ప్రేమయే ఈశ్వరుడు ఈశ్వరుడే ప్రేమ. ఈ పవిత్రమైన ప్రేమయే పరమాత్మ స్వరూపము. ఈ ప్రేమ విషయసంబంధమైనదిగా ఉండకూడదు. లౌకిక సంబంధమైన ప్రేమగా

srisathyasaivachanamrutam

ఉండకూడదు. కేవలము ఆత్మ సంబంధమైన ప్రేమగా ఉండాలి. ఆత్మయే ప్రేమ, ప్రేమయే ఆత్మ. Love is God. Live in Love. ఈ ప్రేమతత్త్వము మొట్టమొదట గుర్తించాలి విద్యార్థులు. కానీ దురదృష్టవశాత్తు విద్యార్థులు తమ ప్రేమను పరిపరి విధముల ప్రవహింపచేసుకొని తద్వారా అనేక విధములైన అశాంతులకు గురౌతున్నారు.

దుర్భావములను, దుశ్చర్యలను అరికట్టుకోవడమే యోగము

ఈ యవ్వనము శాశ్వతము కాదు. మధ్యలో వచ్చి మధ్యలో పోయే కదలిపోయే మేఘములు. ఈ యవ్వనమునకు మురిసిపోయి జీవితము వ్యర్థము గావించుకోకూడదు. ఈ యవ్వనము మహా పవిత్రమైనది. క్షణభంగురమైన సుఖము నిమిత్తమై విలువైన మానవత్వమును మనం వ్యర్థం గావించుకుంటున్నాం. దీనినే శంకరులు చెప్పారు: 'మాకురు ధనజనయవ్వన గర్వం హరతి నిమేషా త్కాలస్సర్వం', అని. ఈ యవ్వనములో అనేక రకములైన ఉద్రేకములు ఆవిర్భవిస్తాయి. ఈ ఉద్రేకములను అణచుకోటానికి ప్రయత్నించాలి. ఉద్రేక సమయమందు భగవన్నామము స్మరించాలి. ఈ వయస్సుకు తగిన గుణము కాదు. కేవలం కదలిపోయే మేఘములు మాత్రమే. హృదయమే ఆకాశము. మనస్సే చంద్రుడు. బుద్ధి సూర్యుడు. హృదయమనే ఆకాశములో thoughts అనే మేఘములు వస్తుంటాయి. అందులో ఈ యవ్వనమందు చెడ్డ thoughts వస్తాయి. దట్టమైన మేఘములు వస్తాయి. ఈ దట్టమైన మేఘములు వచ్చినప్పుడు సూర్యుడు, చంద్రుడు కనిపించరు. ఎంతకాలము? ఇవి కదలిపోయే మేఘములే! కొంతసేపు ఓపికపట్టు. తొందరపాటు ఉండకూడదు. Haste makes waste, waste makes worry; so, don't be in a hurry. తొందరపాటు ఈ వయస్సులో ఉండకూడదు. శాంతముగా ఉండాలి. శాంతముకంటె సౌఖ్యము మరొకటి లేదు. 'శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు సారసదళనయనా, దాంతునికైన వేదాంతునికైన' అన్నారు. శాంతము అత్యంత అవసరము. దేహరీతిగా, మనోరీతిగా శాంతము ఉండాలి. దేహము నుండి వచ్చేవన్నీ ప్రతిబింబములే. కనుక, లోపలనుండి వచ్చేవాటిని మొట్టమొదటే కంట్రోలు చేయాలి. అదే ఇంద్రియ నిగ్రహము. దీనినే క్రియాయోగము అన్నారు. మన దుర్భావములను, దుశ్చర్యలను అరికట్టుకోటమే యోగము. వీటిని అరికట్టినప్పుడే పవిత్రమైన, నిత్యమైన, సత్యమైన

sri sathyasai vachanamrutam

భగవద్భావములు ఆవిర్భవిస్తాయి.

సమాజసేవలో అహంకారము నిర్మూలమవుతుంది

విద్యార్థులారా! ముఖ్యముగా మీరు ఈ వయస్సులో సాధ్యమైనంత వరకు ఆదర్శ జీవులుగా రూపొందాలి. మీరు సమాజమును మరింత ఉన్నత స్థితికి తెప్పించాలి. ఈనాడు సమాజము చాలా అస్తవ్యస్తముగా ఉంటున్నాది. కారణం ఏమిటి? సమాజములో ప్రతివ్యక్తి imitation చేస్తున్నాడు. Imitation is weakness. Creation is divine. Imitation ఏమాత్రము ఉండకూడదు. మన విద్యార్థులు ఆదర్శవిద్యార్థులుగా ఉండాలి. ఇంద్రియనిగ్రహము సాధించాలి. ఆదర్శ గుణములు మనం నిరూపించాలి. సమాజమును తీర్చిదిద్దాలి. సమాజములో చేరిన మాలిన్యము చక్కగా తుడిచివేయాలి. ఇదే మనము ఈనాడు చేయవలసినది. చదువుకొని ఉద్యోగము నిమిత్తమై మీరు ప్రాకులాడకండి. ఎందుకనగా ఉద్యోగము ఏమిటి? యోగమే ఉద్యోగము. ఈ యోగము మీరు సాధించాలి. ఏమిటి ఈ యోగము? సేవయే యోగము. సమాజసేవలో పాల్గొనాలి. సమాజసేవకంటె మించినది మరొకటి లేదు. ఆదర్శమైన సమాజసేవలో అహంకారము నిర్మూలమవుతుంది. అహంకారమే మానవుని అధఃపతనము గావిస్తుంది. సేవలో మనం పాల్గొన్నప్పుడు అహంకారము సహజంగా తప్పిపోతుంది. హృదయపూర్వకంగా మనము సేవ చేయాలి. పవిత్రమైన భావముతో మనము సేవ చేయాలి. ఫలిత రహితమైన సేవ చేయాలి. ఫలితము ఏమిటి? సమాజములో ఆనందమే ఫలితము. ఇంతకంటె మనకు ఫలితము ఏమి కావాలి? అదే భగవత్స్వరూపము.

నిత్యానందం పరమ సుఖదం కేవలం జ్ఞానమూర్తిం
ద్వంద్వాతీతం గగన సదృశం తత్త్వమస్యాదిలక్ష్యం
ఏకం నిత్యం విమలమచలం సర్వధీ సాక్షిభూతం
భావాతీతం త్రిగుణ రహితం..

ఇదే నిత్యానందం. ఇదే యోగానందం. ఇదే అద్వైతానందం. ఇదే ఆత్మానందం.

ఈనాటి మానవుడు తన తత్త్వాన్ని తాను గుర్తించుకోలేకపోతున్నాడు

sri sathyasaivachanamrutam

ఇట్టి ఆత్మానందము ఎవరి నుండి పుచ్చుకునేది కాదు. అది నీ సహజమైనది. నీ స్వంతమైనది. నీ ప్రోపరిటీని వదలి ఎవరి ప్రోపరిటీ కోసమో ప్రాకులాడు తున్నావు. ఇతరులది మనకు అక్కరలేదు. మనది మనకు చాలును. కావలసినంత మనకు ఉంటున్నది. మనకేమీ తక్కువ లేదు. ప్రపంచమంతా మనలోనే ఇమిడి ఉంటున్నది. అలాంటి పరిస్థితిలో నీవు ఇంకొకదాన్ని ఆశించటమెందుకు? ప్రకృతి నీనుండి ఆవిర్భవించినదే! కన్నులు మూస్తే ఏమీ కనిపించదు. కన్నులు తెరుస్తే సర్వము కనిపిస్తున్నది. కాబట్టి కనిపించే దృశ్యమంతా ఎక్కడనుంచి వచ్చింది. నీనుంచే కన్నుల ద్వారా వచ్చింది. కానీ ఈనాటి మానవుడు తన తత్త్వాన్ని తాను గుర్తించుకోలేకపోతున్నాడు. కానీ లక్షల మైళ్లనున్న అంతరిక్షమునకు ప్రయాణము చేస్తున్నాడు. అరఇంచి తన అంతరాత్మలోకి ప్రయాణము చేయటం లేదు. బయట ప్రయాణములు చేస్తున్నాడు. బయట ప్రయాణములు ఎన్ని సల్పినా వ్యర్థమే! నీవు అర ఇంచి లోపలకు ప్రయాణము చేయి. అంతే చాలు. అన్నీ నీకు కనిపిస్తాయి.

కలలో ఎన్నో చూస్తున్నాము. ఎన్నో అనుభవిస్తున్నాము. కాని మేల్కొంటే ఏమీ లేవు. అది రాత్రికల. పగలు అందరిని చూస్తున్నాము. అన్నీ చేస్తున్నాము. అన్నింటిని అనుభవిస్తున్నాము. ఇది పగటికల. అది రాత్రికల. పగటి కలయందు, రాత్రి కలయందు నీవు ఉన్నావు. నీవే ముఖ్యమైన తత్త్వముగా భావించాలి. అనేక పర్యాయములు చెప్పాను. నీవే దైవము నీకంటె దైవము ప్రత్యేకంగా లేదు. నీ అంతర్వాణి నీకు అనేక విధములుగా బోధిస్తున్నది, 'సోహం' తత్త్వమును నీవు ఏమాత్రము లక్ష్యం చేయటం లేదు. పరులు చెప్పినదానినే పాటిస్తున్నావు. నిన్ను నీవు నమ్మటంలేదు. తనను తాను నమ్మనివాడు ఎవరిని నమ్మగలడు? మొట్టమొదట మిమ్మల్ని మీరు నమ్మండి. నీయందే ఉంటున్నాడు దైవము. దైవము ప్రేమ స్వరూపములో ఉంటున్నది. ఈ ప్రేమను నీవు వ్యర్థము చేయవద్దు. ఈ ప్రేమను పవిత్రమార్గములో ప్రవేశపెట్టు. అపవిత్రము నీలో ప్రవేశపెట్టవద్దు. అపమార్గములో ప్రవేశపెట్టవద్దు. తుచ్ఛమైన దేహ వాంఛలలో ప్రవేశపెట్టవద్దు. ప్రేమించు ప్రేమకై. Love for love. దైవప్రేమ అణుమాత్రము పొందినప్పుడు అనంతమును అనుభవించవచ్చు. కుచేలుని బాధలు దేనివలన తీరినాయి? కృష్ణుని ప్రేమవలన తీరినాయి భగవత్ప్రేమ లభిస్తే చాలు కించిత్. అంతా మనము సాధించవచ్చు. ప్రేమచేత సాధించలేనిది ఏదీ లేదు. ప్రేమచేత

srisathyasaivahini.org

శత్రువులు కూడా మిత్రులైపోతారు. ప్రేమచేత దూరమువారు సమీపులైపోతారు. అట్టి పవిత్రమైన, విలువైన, ఘనమైన ప్రేమతత్వాన్ని మనం పెంచుకోవాలి. ఈనాడు ప్రేమ అదృశ్యం కావటంచేత ప్రపంచమంతా దుఃఖములో మునిగింది. తల్లి, బిడ్డలమధ్య ప్రేమలేదు. అన్నదమ్ములకు ప్రేమలేదు. భార్యభర్తలకు ప్రేమలేదు, ప్రేమ ఎక్కడకు పోయింది? ప్రేమను అదృశ్యము చేసుకుంటున్నాము. కృత్రిమమైన ప్రేమతో మనం జీవిస్తున్నాము. అంతా కృత్రిమము. Art is out side, heart is inside. Art heart నుండి వచ్చినదే! ఈ సత్యము విద్యార్థులు గుర్తించాలి. మన హృదయం నుండి అన్నీ రావాలి. దానిలోనే ఉంటున్నది బలమైన ప్రేమ. ఈ ప్రేమచేత సర్వము సాధించటానికి ప్రయత్నించండి.

1996 జూన్ 25వ తేది సాయికుల్వంత్‌హాల్‌లో భగవాన్ దివ్యోపన్యాసం

sri sathyasai vachanamrutam